

## Arrest

nr. 255 201 van 28 mei 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
vertegenwoordigd door zijn voogd

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART  
Roemeniëstraat 26  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn, behorende tot de Wolof etnie en geboren op X2003 te X. U bent minderjarig. U woonde met uw ouders in hetzelfde huis als de jongere broer van uw vader en zijn vrouw en kinderen. Zowel uw vader als zijn broer praktiseerden zwarte magie. Zij werden betaald om offerandes te maken en vloeken uit te spreken op vraag van hun klanten. Uw moeder beviel twee keer van een doodgeboren kind en zij gaf uw vader en zijn gebruik van zwarte magie hiervan de schuld. Ze scheidde van uw vader toen u twaalf jaar oud was. Uw oudere zus ging bij haar wonen, maar uw vader hield u bij zich, want hij wilde dat u op uw 15 jaar eveneens geïnitieerd zou worden in de zwarte*

magie. Hij wilde niet dat u naar uw moeder ging, u zag haar slechts enkele keren per jaar op islamitische festiviteiten.

Op 28 december 2017 overleed uw vader aan een ziekte die ze in het ziekenhuis niet konden identificeren. U bleef achter bij zijn tweede vrouw en bij zijn jongere broer (uw oom). Nadat uw vader overleed, kon u niet langer naar school omdat uw schoolgeld niet meer betaald werd. Evenmin kon u zich laten behandelen toen u een sikkelcelaandoening kreeg. Eens u 15 jaar werd, kreeg u voor het eerst te horen dat u uw vader diende op te volgen en zich in de zwarte magie diende te bekwamen. Uw oom zou u bijbrengen wat u moest weten. U wilde hier echter niets mee te maken hebben. Uw oom dreigde u te offeren en stelde dat u uw vader zou vervoege als u niet zou gehoorzamen. Aangezien de situatie uitzichtloos was besloot u in maart 2019 uw land te verlaten. U reisde per wagen naar Senegal en contacteerde van daaruit uw moeder. Zij bracht u in contact met haar zus, die u naar het ziekenhuis bracht en waar u tot mei 2019 verbleef. Ze betaalde ook uw reis naar Europa, aangezien haar man niet wilde dat u nog bij hen bleef. Op 7 mei 2019 kwam u in Duitsland aan. Na enkele weken reisde u verder naar België, waar u op 11 juni 2019 internationale bescherming verzocht.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U stelt niet naar Gambia te kunnen terugkeren omdat uw oom en de tweede vrouw van uw vader u na zijn overlijden wilden dwingen om zwarte magie te praktiseren. Na uw weigering bedreigden ze u. (Zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS p. 11.) Uw oom dreigde u te vermoorden en zei dat u geofferd zou worden indien u niet zou accepteren uw vader op te volgen (zie CGVS p. 12).

**Uw verklaringen over uw ervaringen tijdens uw vaders leven met betrekking tot zijn zwarte magie en met betrekking tot het feit dat u hem zou moeten opvolgen eens u 15 jaar werd, zijn weinig coherent en weinig overtuigend.**

Volgens uw verklaringen praktiseerde uw vader zijn zwarte magie in een klein kamertje voor zichzelf, waar hij alleen binnen was met zijn instrumenten en waar hij aan zwarte magie deed. Het kamertje was verboden voor vrouwen en enkel zijn kind kon er binnen gaan. U stelt dat u hem bezig zag, maar niet begreep wat hij deed. Hij wilde het u uitleggen, maar u moest minstens 15 jaar oud zijn en omdat u nog geen 15 jaar was toonde hij u niets, je kan het pas leren als je 15 jaar oud bent (CGVS p. 12). Uw vader overleed op 28 december 2017 aan een onbekende ziekte, zo verklaart u. U was toen 14 jaar oud (CGVS p. 4, 5, 9). Gevraagd of hij u vertelde dat u op uw 15 jaar in de zwarte magie zou moeten gaan, toen hij nog leefde, stelt u enerzijds dat hij u niets zei en dat hij de enige was die controleerde wat hij deed. Anderzijds stelt u vervolgens dat jullie allemaal wisten dat u het op 15 jaar moest beginnen leren. Gevraagd of u dus voor zijn overlijden al wist dat u het op 15 jaar ook zou beginnen leren, antwoordt u vervolgens ontkennend en stelt u dat uw oom het pas na de dood van uw vader tegen u zei. (CGVS p. 12).

Vooreerst is het weinig aannemelijk dat u tijdens uw jeugd uw vader zijn zwarte magie ziet beoefenen in een kamertje waar u alleen binnen mag, terwijl uw vader u niets kan vertellen over wat hij juist doet omdat u nog geen 15 jaar bent, maar zonder dat hij (of iemand anders) u ooit duidelijk zou maken dat u op 15 jaar hem zou moeten opvolgen. U stelt dat uw moeder twee maal een ongeborn kind verloor en dat zij dit verlies weet aan de zwarte magie die uw vader praktiseerde. Om die reden wilde uw vader niet dat u contact had met uw moeder, zodat zij u niet zou kunnen vertellen over de problemen die ze had door de zwarte magie. (CGVS p. 13.) Nochtans heeft u wel degelijk weet van de problemen en stelt u bovendien dat u uw moeder maximum twee tot drie keer per jaar zag tijdens de islamitische feesten (CGVS p. 6, 13). Uw vader weerhield u dus niet werkelijk van alle contact met haar en zij had wel degelijk de kans om u over haar vermoedens te vertellen. Ook via de burens kreeg u een indruk van de negatieve gevolgen van zwarte magie, zij wilden niet dat u nog met hun kinderen speelde en zeiden dat uw familie gevaarlijk was omdat ze aan zwarte magie deed (CGVS p. 11). Desondanks, zou u nooit gesproken hebben met uw vader over alles wat met zwarte magie te maken had en ook uw vader zou er nooit over gesproken hebben met u (CGVS p. 14). **Het is bijgevolg niet aannemelijk dat uw vader u als enige zou toelaten in de ruimte waar hij aan zwarte magie deed maar anderzijds op geen enkel moment zou hebben voorbereid op het feit dat u hem op latere leeftijd zou moeten opvolgen, dat hij u op geen enkele manier uitlegde wat deze duistere praktijken inhielden of hoe deze tot stand kwamen, dat het voor u blijkbaar zelfs onduidelijk was dat u geïnitieerd zou worden in zwarte magie en dat niemand anders u zou hebben ingelicht over een mogelijke opvolging tot op het moment van uw vijftiende verjaardag. Het is bovendien ook helemaal niet duidelijk waarom uw vijftiende verjaardag zulk cruciaal criterium was in het kader van de opvolging van uw vader of in het kader van een initiatie in deze door uw vader beweerde uitgevoerde duistere magische praktijken.**

U stelt dat uw oom, met wie u het nooit erg goed kon vinden, u na uw 15e verjaardag bij zich riep. Hij zei dat het tijd was dat u in de plaats van uw vader zwarte magie begon te praktiseren en toen u weigerde dreigde hij u te doden. (CGVS p. 15.) Het is opvallend dat uw oom, een man met wie u het nooit echt goed kon vinden, vastbesloten zou zijn bijzonder veel tijd met u door te brengen om u een praktijk bij te brengen die enerzijds wel winstgevend is, maar anderzijds in negatief daglicht staat, zonder dat u voordien op enige manier voorbereid was op dit perspectief (CGVS p. 15). Hij heeft blijkbaar zelf ook geen enkele poging ondernomen om u meer ontvankelijk te maken voor het idee uw vader op te volgen, integendeel, hij bedreigt u al tijdens het eerste gesprek waarin u hoorde dat u verondersteld werd zwarte magie te praktiseren al meteen met de dood (CGVS p. 15). Het is ook vreemd te noemen dat uw oom u hierover nooit verteld zou hebben - dat u geacht werd uw vader op te volgen - tussen het moment van het overlijden van uw vader en het moment dat u vijftien jaar werd - maar dat hij hierover plots tegen u begon zodra u vijftien jaar werd - meteen gepaard met de nodige bedreigingen. Deze door u afgelegde verklaringen over de ondernomen acties door uw oom na het beweerde overlijden van uw vader komen niet plausibel en aannemelijk over.

**U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw contacten met uw moeder na uw vijftiende verjaardag.**

U stelt dat uw oom na uw vijftiende verjaardag tussen juli en september [n.v.d.r. van het jaar 2018, gezien uw geboortedatum in 2003, CGVS p. 4] voor het eerst met u over zwarte magie sprak en over de rol die u hierin te vervullen had nu u 15 jaar oud was (CGVS p. 15). In maart 2019 verliet u uw land (CGVS p. 7). U bleef dus nog ongeveer een half jaar bij uw oom nadat hij u bedreigde en stelde dat u in de zwarte magie moest ingewijd worden. Uw vertrek uit het land vond ruim zeven maanden na uw vijftiende verjaardag plaats. Zelf hebt u het over enkele maanden. U stelt in deze periode uw moeder niet gezien te hebben omdat uw oom niet wilde dat u haar ging zien (CGVS p. 13). Gevraagd of u haar probeerde te contacteren sinds u onder druk gezet werd, stelt u dat u de middelen niet had, aangezien u geen telefoon had en ook geen vrienden wiens telefoon u kon gebruiken (CGVS p. 13). Gevraagd of u dan met niemand sprak over het feit dat uw oom eiste dat u zwarte magie zou beginnen praktiseren, stelt u plots dat u er toch met uw moeder over sprak nadat u 15 geworden was, namelijk toen u pas onder druk gezet werd (CGVS p. 14). U stelt meer bepaald dat u op een islamitisch feest, waarschijnlijk het offerfeest, met haar sprak over uw problemen (CGVS p. 14). Uw verklaringen over uw contacten met uw moeder nadat u 15 jaar werd, waarbij u eerst stelt uw moeder niet meer gezien te hebben en geen middelen gehad te hebben om haar te contacteren, en vervolgens stelt haar wel degelijk gesproken te hebben, kunnen dan ook niet overtuigen.

**Tot slot vallen volgende verklaringen in verband met uw familiale situatie op.**

Op 28 december 2017, toen u 14 jaar oud was, zou uw vader overleden zijn aan een onbekende ziekte (CGVS p. 5, 9). Aangezien u in maart 2019 uit Gambia vertrok (CGVS p. 7), overleed uw vader – volgens uw verklaringen – een jaar en drie maanden voor uw vertrek uit het land. U verklaart een halfzus te hebben met dezelfde vader, A.C., van wie u de leeftijd niet kent. Gevraagd waar ze nu (dus ten tijde van het persoonlijk onderhoud) is, stelt u dat ze bij uw vader en haar moeder is. (CGVS p. 7.) Aangezien u eerder, gevraagd waar uw vader nu is, verklaarde dat hij overleed in december 2017 (CGVS p. 5), wordt u gevraagd of uw zus nu bij uw vader is, waarop u antwoordt dat u geen contact meer heeft met uw vader en zijn familie en dus niet weet wat er nu gebeurt (CGVS p. 7). Gevraagd wie er de weken voor uw vertrek uit Gambia bij u in het huis van uw vader woonde, stelt u dat u er woonde met uw vader, zijn vrouw, de dochter van uw vader en met uw oom, zijn vrouw en hun twee kinderen (CGVS p. 7). Dit terwijl uw vader volgens uw eerdere verklaringen al meer dan een jaar overleden was voor uw vertrek uit Gambia, en u expliciet gevraagd werd naar de weken voor uw vertrek uit Gambia. Zelfs rekening houdend met uw leeftijd, 17 jaar op het moment van het onderhoud op het CGVS en ruim 15 jaar op het moment van uw vertrek uit uw land, zou men verwachten dat u op dergelijke vragen doorleefd kan antwoorden en dat u uw overleden vader niet noemt als wonend bij u voor uw vertrek, of uw (half)zus als wonend bij uw vader na uw vertrek. Uw verklaringen over het overlijden van uw vader en uw leven nadien, zijn weinig doorleefd en op verschillende vlakken incoherent, waardoor aan uw beweerde problemen met uw oom geen geloof kan worden gehecht.

**Bovenstaande vaststellingen leiden dan ook tot de conclusie dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als niet geloofwaardig kunnen worden bestempeld. Wat betreft de beweerde opvolging van uw vader, is het niet aannemelijk is dat u - voor het beweerde overlijden van uw vader - als enige bij uw vader mocht gaan – in de ruimte waar hij aan zwarte magie deed – zonder dat u hierbij ook maar enige uitleg kreeg over de uitgevoerde duistere praktijken, zonder dat u ook maar op enige manier voorbereid werd op eventuele initiatie en opvolging in de toekomst, niet door uw vader, noch door uw omgeving. Verder zijn uw verklaringen over de contacten met uw moeder, en over uw beweerde familiale situatie in uw land van herkomst, evenmin overtuigend te noemen.**

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte, een sikkelcelaanandoening, (CGVS p. 11, 16) dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

**Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. Het medisch attest dat u voorlegt staft uw medische aandoening, welke hierboven reeds werd besproken (CGVS p. 16).

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. Verzoeker voert in het middel de volgende schendingen aan:

“- Schending van artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen
- schending van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen, en wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

**"a) met betrekking tot de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing:**

Aangezien tegenpartij onderstreept dat verzoeker geen duidelijk antwoord geeft mbt het moment dat hij vernam dat hij op 15 jarige leeftijd zwarte magie zou beginnen te leren;

Dat verzoeker wenst te verduidelijken dat hij al een lange tijd wist dat hij op zijn 15de zou beginnen met leren maar dat zijn oom dat bevestigd heeft na de dood van zijn vader;

Dat tegenpartij ook onderstreept dat het niet aannemelijk is dat de vader van verzoeker hem als enige zou toelaten in de ruimte waar hij aan zwarte magie deed maar anderzijds op geen enkel moment zou hebben voorbereid op het feit dat verzoeker hem zou moeten vervangen;

Dat jonheer C. uitlegt dat kinderen geen zwarte magie mogen uitoefenen en dat het verboden is om zwarte magie aan kinderen te leren;

Dat het dus, volgens de lokale regels, normaal is de vader van verzoeker hem niet heeft voorbereid op het feit dat hij op een latere leeftijd zou moeten opvolgen;

Aangezien tegenpartij onderstreept dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn contacten met zijn moeder;

Dat A. C. onderstreept dat hij zijn moeder na zijn 15de heeft gesproken ter gelegenheid van het offerfeest;

Aangezien tegenpartij twijfelt aan de dood van verzoeker's vader;

Dat verzoeker het nodige heeft gedaan om de overlijdensakte van zijn vader te bekomen;

Dat verzoeker het origineel documenten ter zitting zal neerleggen;

Dat de vader op 27.12.2017 overleed;

Dat het ook past te herinneren dat de bewijslast in asielzaken met enige meegaandheid moet beoordeeld worden.

Dat de ernst van het vervolgingsrisico dat verzoeker loopt in geval van terugkeer, een brede toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel vereist.

[...]

**b) In ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus moet toegekend worden:**

Overwegend dat in het onwaarschijnlijk geval dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent het statuut van vluchteling niet te kunnen toekennen aan verzoeker, past het hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen waarvan verzoeker het voorwerp zou zijn in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

[...]

Dat de situatie in Gambia met de dag verslechterd en de heer C. van mening is dat het voor hem absoluut onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst.

In geval van terugkeer loopt verzoeker daarenboven een reëel risico het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Corona Virus-epidemie.

Sinds december 2019 heeft de wereld te kampen met een Corona virus-epidemie.

Corona Virus, of Covid-19, is een zeer gevaarlijke en dodelijke ziekte, waarvoor er geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat."

Verzoeker vervolgt met een omstandige uitleg aangaande de Covid-maatregelen, de levensbedreigende epidemie als grond voor subsidiaire bescherming en het verbod op refoulement bij risico op schending van artikel 3 van het EVRM.

2.2. Ter zitting legt verzoeker de kopieën neer van de overlijdensakte van zijn vader en de enveloppe waarin deze akte werd opgestuurd; verzoeker had deze stukken reeds verstuurd naar de Raad op 23 april 2021 (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

## Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Verzoeker voert aan dat zijn vader overleed en hij zijn vader diende op te volgen bij het uitoefenen van zwarte magie.

Verzoeker tracht het overlijden van zijn vader aan te tonen middels een overlijdensakte. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker op generlei wijze omschrijft op welke wijze en via wie hij de “*true copy of the Death Register*” ontving. De kopie van het overlijdensattest kan daarenboven verzoekers relaas niet nuttig ondersteunen aangezien (i) verzoeker zowel volgens de ‘Verklaring DVZ’ (punt 15.a) als tijdens het gehoor bij verweerder (notities, p.5) verklaarde dat zijn vader stierf op 28 december 2017 terwijl de bijgebrachte akte melding maakt van 27 december 2017; (ii) de bijgebrachte “*true copy of the Death Register*” klaarblijkelijk werd opgesteld op 27 december 2017 (“*extracted this 27th day of Dec 2017*”) terwijl verzoekers vader volgens zijn verklaringen pas overleed op 28 december 2017; (iii) de kopie die ter zitting wordt neergelegd niet de hoofding “*Death in the Republic of the GAMBIA in the year 2017*” draagt die wel figureert op het overlijdensattest dat verzoekers advocaat op 22 april 2021 naar de Raad stuurde (cf. stuk 10, rechtsplegingsdossier). De kopie van enveloppe toont slechts aan dat verzoeker post ontving vanuit Gambia.

Verzoeker brengt evenmin concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker voert geen concreet element aan ter ontkrachting van de motivering die stelt:

- het is niet aannemelijk dat verzoeker tijdens zijn jeugd zijn vader zijn zwarte magie ziet beoefenen in een kamertje waar hij alleen binnen mag, terwijl zijn vader hem niets kan vertellen over wat hij juist deed verzoeker nog geen 15 jaar is bent, en dit zonder verzoeker duidelijk te maken dat hij op 15- jarige leeftijd zijn vader zou moeten opvolgen;
- via de burens had verzoeker een aanvoelen van de negatieve gevolgen van zwarte magie doch verzoeker en zijn vader hebben nooit over zwarte magie gesproken;
- verzoeker duidt niet concreet waarom zijn vijftiende verjaardag een cruciaal criterium was in het kader van de opvolging van zijn vader of in het kader van een initiatie in deze door zijn vader beweerde uitgevoerde duistere magische praktijken;
- het is niet geloofwaardig dat verzoekers oom, met wie hij geen goede verstandhouding had, vastbesloten zou zijn veel tijd met verzoeker door te brengen om hem een praktijk bij te brengen die, enerzijds, wel winstgevend is maar, anderzijds, in negatief daglicht staat zonder dat verzoeker voordien op enige manier voorbereid was op dit perspectief;
- verzoekers oom heeft geen enkele poging ondernomen om verzoeker ontvankelijk te maken voor het idee zijn vader op te volgen aangezien hij verzoeker al tijdens het eerste gesprek bedreigde met de dood;
- verzoekers verklaringen over de contacten met zijn moeder nadat hij 15 jaar werd, zijn inconsistent;
- verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn vader en zijn leven nadien zijn weinig doorleefd en op verschillende vlakken incoherent, waardoor aan de beweerde problemen met zijn oom geen geloof kan worden gehecht.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het overlijden van zijn vader en de beweerdde opvolging inzake het beoefenen van zwarte magie, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door een niet-gestaafde verwijzing naar "*lokale regels*" inzake de voorbereiding op zwarte magie, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker voert evenmin enig verweer teneinde de motivering te ontkrachten die stelt:

*"Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte, een sikkelcelaandoening, (CGVS p. 11, 16) dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen."*

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de gevolgen van de Covid 19 pandemie.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

In de mate dat verzoeker verwijst naar de Covid 19 pandemie dient te worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nrs. 35 - 36) waarin wordt gesteld:

*"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.*

*Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen."* (de Raad onderlijnt)

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd ingeval van een besmetting ingevolge de Covid 19- pandemie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS